

7. MÂNEVÎ MÜREBBİ'İN GEREKLİLİĞİ HAKKINDA

"*Ey imân edenler! Allâh'dan çekinin ve O'na yaklařmaya bir yol arayın! Ve O'nun yolunda cihâd edin! Belki felâh bulursunuz*" [*Yâ eyyühelleziyne âmenûttekullâhe vebtegû ileyhil vesiyete ve câhidû fi sebîlihî lealleküm tüflihûn*] (V/35)

Bu âyette bilgiye yönlendiren seyr-i sülûk hakkında bir ipucu bulunmaktadır. Öncelikle, Allâh imân edenlere Kendisi'nden çekinmelerini (yâni *takvâ'yı*) emretmektedir. Bizde [*yâni ehl-i tarîk'de*], bu, Târikat'ta her tekâmülün temeli ve *Tahkîk Makâmi*'na erişmeye müsaade eden anahtar olan *Tövbe Makâmı* denilen makâma tekâbül etmektedir. Bu makâm kime ihsân edilmişse hedefe vâsıl olması da ona ihsân edilmiştir; ve bu, kime reddedilmişse hedefe vâsıl olması da ona reddedilmiştir. Mürşidlerden birinin de demiş olduğu gibi: "*Hedefe [vusûl'e] ulaşmayanlar usûle uymamış olanlardır*".

Daha sonra Allâh bizlere: "*ve O'na yaklaşmaya bir yol [vesiyete] arayın!*" yâni bütün şartlarına uyarak *Tövbe Makâmı*'na hâkim olduktan sonra yaklaşmaya bir yol arayın demektedir. İşte bu vesiyete: tarîkat şeceresi hatâsız, seyr-i sülûk hakkında olsun İrfân'a erişmeye engel olan nâkısalar hakkında olsun gerçek bilgi sâhibi, bunların şifâsı hakkında bizzât denemiş olduğu bir ilme, uygun bir mizac ve ilâçlara sâhip olan bir mürşiddir. Ehlullâh arasında, İrfân Yolu'nda bir vesiyenin yâni bir mürşidin elzem olduğu hakkında mutlak bir icmâ' vardır.

Kitaplar, en azından *vâridât*, *tecelliyât nûrları* ve *vâkı'ât* zuhur etmeye başladığı andan, ve dolayısıyla da mürîde bütün bunların hangilerinin kabûl edilebilir ve hangilerinin de atılması gerektiği, hangilerinin sağlıklı [*rahmânî*] ve hangilerinin de sağlıklısız [*şeytânî*] olduklarının açıklanmasının elzem olduğu andan i'tibâren böyle bir mürşidden vaz geçilemeyeceğini ifâde etmektedirler. Buna karşılık seyr-i sülûkun başında mürîd takvâyı ve mânevî cihâdını genel hatlarıyla anlatan kitaplarla iktifâ edebilir.

"*Ve O'nun yolunda cihâd edin!*": bu, bir mürşid bulduktan sonra cihâd etmek emridir. Bu bir mürşidin idâresi altında ve belirli kurallar uyarınca yürütülecek olan özel bir cihâddır. Bir mürşid olmaksızın yürütülecek olan cihâda, pek ender hâricinde, güvenilemez, çünkü tek bir şekilde yürütülen tek bir cihâd yoktur. İnsanların istidatları değişik, mizacları ise birbirlerinden çok farklıdır; ve böyle bir şey birine yararlı olurken bir diğerine zararlı olabilir.

197. Mevkîf